

**A MANUAL
ON
WORK
AND
HAPPINESS**

**ALL TEXTS IN
GREEK**

KOKKINO KEIMENO

1.

Ένας άντρας σηκώνεται από το κρεβάτι του, πίνει νερό, τρώει ένα κομμάτι ψωμί, φρούτα και τυρί. Βρισκόμαστε σ' ένα σπίτι στον βορρά της Αιθιοπίας το έτος 2220 μ.Χ.

Εκείνος ο άντρας που σηκώνεται για να πάει στη δουλειά του ονομάζεται Mnoge (Μνόγκε), είναι 61 χρονών και η γυναίκα του πέθανε πριν από 10 χρόνια, από κάτι ανεξήγητο: εκείνος ζύπνησε ένα πρωί δίπλα της, αλλά εκείνη ήταν ήδη ένα παγωμένο πτώμα, μακριά από τα ανθρώπινα. Το ίδιο πρωί τη μετέφερε σ' ένα χωράφι γεμάτο βαλανιδιές, έσκαψε ένα λάκκο και την έθαψε σύμφωνα με το τελετουργικό της θρησκείας του. Την έκλαψε για πάνω από τρεις εβδομάδες χωρίς σταματημό.

Το αντρόγυνο ζούσε σ' ένα σπίτι σ' ένα λιβάδι πάνω στο βουνό Ρας Ντασέν της Αιθιοπίας, μιας από τις ψηλότερες κορυφές της Αφρικής, με υψόμετρο 4.553 μέτρα. Το πιο κοντινό χωριουδάκι βρισκόταν στα 50 χλμ., τέσσερις μέρες δρόμος με τα πόδια. Το μοναδικό μέσο διαβίωσής τους ήταν η εκτροφή προβάτων και η εκμετάλλευσή τους: τυριά, γάλα, κρέας και μαλλί. Τρεις φορές το χρόνο ταξίδευαν στα γύρω χωριά για να πουλήσουν και ν' ανταλλάζουν τα προϊόντα τους σε παζάρια μαζί με άλλους: κτηνοτρόφους, αγρότες, ξυλουργούς και σιδεράδες. Εκείνο το αντρόγυνο είχε τρία παιδιά, δύο αγόρια κι ένα κορίτσι. Τα αγόρια πέθαναν τους πρώτους μήνες της ζωής τους από κάτι επίσης άγνωστο: πιθανόν από υποσιτισμό, κρυολόγημα, μόλυνση ή διάρροια. Η μοναχοκόρη τους εξαφανίστηκε ένα βράδυ, στα 14 της, και δεν ακούσανε ποτέ ξανά γι' αυτήν: γεγονός που τους τραυμάτισε βαθύτατα. Η 14χρονη κόρη τους ήταν δυναμική και πρόσχαρη. Βοηθούσε όχι μόνο στην εκτροφή των προβάτων αλλά και στη συντήρηση του σπιτιού. Εκείνος ο Αιθίοπας άντρας που ζει στο βουνό Ρας Ντασέν το έτος 2220 μ.Χ. θα πεθάνει μόνος στο σπίτι του στο βουνό. Κάποιο απόβραδο, αφού κλείσει τα πρόβατα στον στάβλο, θα αρχίσει να μην αισθάνεται καλά, θα σωριαστεί στο πάτωμα και τελικά θα πεθάνει μόνος. Όμως αντί να τρομοκρατηθεί έστω κι ελάχιστα τις στερνές του στιγμές, εκείνος ο άντρας θα επιθυμήσει διακαώς τον θάνατο, για να ανταμώσει επιτέλους ξανά με τη γυναίκα του και τους γιους του, τους οποίους, σ' όλη του τη ζωή, υπεραγαπούσε. Και ίσως, ποιος ξέρει, με την 14χρονη κόρη του. Σύμφωνα με αυτήν την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

2.

Πλήθος κόσμου περιμένει στην ουρά για περισσότερο από μία ώρα έξω από τη νέα ατραξιόν του θεματικού πάρκου Φουτουροσκόπιο, στα περίχωρα του Παρισιού. Αυτό το θεματικό πάρκο, μετά από χρόνια σταδιακού μαρασμού και ελάχιστης προσέλευσης κοινού, είχε σκεφτεί ακόμα και το ενδεχόμενο να διακόψει τη λειτουργία του. Αυτό που αρχικά αντιπροσώπευε το Φουτουροσκόπιο –ένα θεματικό πάρκο αφιερωμένο στην εξέλιξη της επιστήμης των πολυμέσων, όπου οι ατραξιόν βασιζόνταν στις νέες κινηματογραφικές, οπτικοακουστικές και ρομποτικές τεχνολογίες του μέλλοντος– μέχρι πρότινος αυτό το μυθικό θεματικό πάρκο είχε μετατραπεί σε ένα γελοίο είδος φουτουριστικού αστείου εξαιτίας του σταδιακού μαρασμού των εκθεμάτων του. Όμως μετά το έτος 2055 μ.Χ. μία επένδυση 2.500 εκατομμυρίων ευρώ έκανε αυτό το παλιό θεματικό πάρκο να διακριθεί για την πρωτοπορία του, και σε σύντομο χρονικό διάστημα να ζαναγίνει ένα από τα πιο επισκέψιμα θεματικά πάρκα του κόσμου.

Αυτή τη στιγμή, ένα πλήθος κόσμου περιμένει με υπέρμετρο ενθουσιασμό στη είσοδο μιας ατραξιόν που λέγεται «Το Σπίτι των Αναμνήσεων». Σε αυτή την ατραξιόν, 15 άτομα μπαίνουν σε μια τεράστια, άδεια και σκοτεινή αίθουσα. Έπειτα από μερικά λεπτά χαλαρωτικής μουσικής, κάποια νευρικά κύματα διαχέονται στην αίθουσα, εισέρχονται, επηρεάζουν και ενισχύουν τα

τμήματα του εγκεφάλου, συγκεκριμένα τον ιππόκαμπο και τον προμετωπιαίο φλοιό, όπου συγκεντρώνονται οι αναμνήσεις που ποτέ δεν χρησίμευσαν σε κάτι: δείπνα, περίπατοι, συζητήσεις, απογεύματα, δρόμοι, άνθρωποι, καθημερινές σκηνές εντελώς ξεχασμένες αρχικά, που όμως ο εγκέφαλος ανέλαβε να τις αποθηκεύσει με κάθε λεπτομέρεια χωρίς ποτέ να τις διαγράψει. Γι' αυτό και πολλά από αυτά τα 15 άτομα που αυτή τη στιγμή επιλέγουν να μπουκωθούν σε αυτή την ατραξιόν θα περάσουν τα 5 λεπτά διάρκειάς της πηγαίνοντας ξανά πίσω στην παιδική τους ηλικία· πραγματικές εικόνες που δεν κατάφεραν να διατηρήσουν επειδή ήταν παιδιά: στιγμές με τους γονείς τους, τα απογεύματα με τους παππούδες τους, τα πρώτα τους βήματα, τις πρώτες βουτιές στη πισίνα, παιχνίδια με φίλους στο δημοτικό, κλπ. Αισθήσεις και στιγμές που έζησαν πραγματικά αλλά που ποτέ δεν κατάφεραν να θυμηθούν.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

3.

Μια 42χρονη γυναίκα μπαίνει σ' ένα δωμάτιο ενός διαμερίσματος που βρίσκεται στο Όσλο, πρωτεύουσα της Νέας Σκανδιναβικής. Βρισκόμαστε στο έτος 2130 μ.Χ. Στις μέρες μας, Νορβηγία, Σουηδία, Δανία και Φιλανδία, μετά την οριστική τους έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση το έτος 2055, δημιούργησαν τη δική τους πολιτικο-οικονομική ένωση την επονομαζόμενη «Νέα Σκανδιναβική» και αυτή τη στιγμή, η Νέα Σκανδιναβική είναι μία από τις πιο ακμάζουσες χώρες του κόσμου.

Η 42χρονη γυναίκα πλύθηκε, χτενίστηκε και αρωματίστηκε. Εκεί, στο διαμέρισμα που βρίσκεται στο Όσλο, την περιμένει αμήχανο ένα 55χρονο αντρόγυνο. Την ευχαριστούν που ήρθε. Της λένε πως δεν ήταν εύκολο να πάρουν μια απόφαση, και όσο μιλούν κοιτούν συνεχώς το πάτωμα επειδή ντρέπονται για την κατάσταση.

Μέσα, στο δωμάτιο, βρίσκεται κατάκοιτος ένας 33χρονος νέος· δε μιλά, δεν χειρονομεί και δεν κινείται. Γεννήθηκε με μια άκρως εκφυλιστική ασθένεια και τώρα, στα 33 του χρόνια, παραμένει καθηλωμένος σε ένα κρεβάτι. Είναι ουσιαστικά ένας άνθρωπος φυτό παρότι η ευφυΐα του διατηρείται άθικτη. Ωστόσο, αυτός ο 33χρονος νέος μπορεί μόνο να εκφράζει τις σκέψεις του ως φράσεις σε έναν υπολογιστή· χάρη στην τεχνολογία, αυτός ο νέος έχει στην κατοχή του κάποια γάντια ικανά να αντιλαμβάνονται την κίνηση των χεριών του και να τη μεταφράζουν σε γραπτό ψηφιακό λεξιλόγιο.

Η 42χρονη γυναίκα παραμένει ατάραχη μπροστά στους γονείς του νέου. Τους λέει πως αυτή είναι η δουλειά της, και πως την κάνει εδώ και χρόνια, και πως, παρότι το Κράτος δεν την αναγνωρίζει ως τέτοια, η εργασία της θα έπρεπε να είναι μια υποχρεωτική και δωρεάν κοινωνική υπηρεσία.

Ο 33χρονος κατάκοιτος νέος έχει πάνω από δύο χρόνια τώρα που γράφει στον υπολογιστή του τη φράση ΘΕΛΩ ΜΙΑ ΠΟΥΤΑΝΑ. Κάθε μέρα αυτός ο νέος πριν από το φαγητό, μετά το ντουζ, κατά τη διάρκεια της βόλτας στο πάρκο και των επισκέψεων των συγγενών του, απαιτεί στον υπολογιστή του να έχει μια σεξουαλική επαφή με γυναίκα. Ποτέ δεν είχε καμία επαφή με καμία γυναίκα. Η σεξουαλική εμμονή του έφτασε σε τέτοιο σημείο που, ένα βράδυ, παρακάλεσε τη μητέρα του να τον αυνανήσει. Αυτό το τραγικό, για τους γονείς, γεγονός, ανάγκασε, εντέλει, το 55χρονο αντρόγυνο να πάρει την απόφαση να ψάξει στο ίντερνετ για μια επαγγελματία πόρνη που να παρέχει τέτοιου είδους υπηρεσίες. Προς έκπληξή τους, βρήκαν πολλές ιστοσελίδες με πόρνες που συμπεριλάμβαναν και αυτή την παροχή, αν και, εκμεταλλευόμενες την κατάσταση,

διπλασίαζαν την τιμή της σεξουαλικής υπηρεσίας.

Η 42χρονη γυναίκα μπαίνει στο δωμάτιο του νέου, κλείνει την πόρτα και τον χαιρετά. Γδύνεται και αφήνει τα ρούχα της πάνω στην καρέκλα. Πλησιάζει στο κρεβάτι που βρίσκεται ο νέος και τον κοιτάζει ατάραχη. Ο νέος δεν εκδηλώνει κανένα μορφασμό χαράς, φόβου ή αμηχανίας. Εκείνη σηκώνει το σεντόνι που τον σκεπάζει και βλέπει πως είναι εντελώς γυμνός. Η μητέρα του, σαν μάνα που είναι, είχε προνοήσει για όλα προτού ξεκινήσει η υπηρεσία. Η 42χρονη γυναίκα αρχίζει να γλείφει την πόσθη του 33χρονου νέου. Αμέσως ο νέος έχει στύση. Εκείνη συνεχίζει πασπατεύοντάς του τους όρχεις, ενώ ο 33χρονος νέος δεν φανερώνει κανενός είδους συναίσθημα. Έπειτα από τρία λεπτά, το γεννητικό όργανο του νέου αρχίζει να κοκκινίζει, και με τρόπο που ποτέ ξανά δεν είχε δει η 42χρονη γυναίκα, ο 33χρονος νέος εκσπερματίζει και μουσκεύει με σπέρμα τα χέρια εκείνης και όλο το σεντόνι. Τότε ακριβώς, εκείνη χαμογελά· είναι η πρώτη φορά που γίνεται μάρτυρας μιας τόσο έντονης εκσπερμάτισης. Ο νέος κουνάει ανεπαίσθητα τα χέρια του και γράφει στην τεράστια οθόνη στον τοίχο τη λέξη ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ. Εκείνη σκουπίζει το σπέρμα στα χέρια της με υγρά μαντιλάκια που είχε φυλαγμένα στην τσάντα της, ντύνεται και, αφού χαιρετήσει εγκάρδια τον νέο, βγαίνει από το δωμάτιο. Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

4.

Ένας Βορειοαμερικανός κλείνει την πόρτα του δωματίου του προτού πάει για ύπνο. Δουλεύει ως μηχανικός σε μια νοτιοκορεάτικη φαρμακευτική. Είναι πολύ κουρασμένος έπειτα από μια μέρα δουλειάς. Βρισκόμαστε στο έτος 2305 μ.Χ. Αυτός και η ομάδα του πρέπει να ολοκληρώσουν ένα πρωτοποριακό ερευνητικό πρόγραμμα για την εξωγενή νεομητρότητα. Αυτό το πρόγραμμα πραγματεύεται την πιθανότητα επίτευξης μιας προγραμματισμένης γέννησης ανθρώπου μέσω μιας μήτρας ζώου. Στη Δύση, πολλαπλοί διατροφικοί, σωματικοί και κυτταρικοί παράγοντες, δυσχεραίνουν τη γονιμότητα της γυναίκας. Εδώ και χρόνια, ο ρυθμός των γεννήσεων έχει μειωθεί σημαντικά. Το γεγονός αυτό, που αρχικά θεωρήθηκε πρόβλημα, κατέληξε να γίνει ένας πιθανός τρόπος εμπορικής εκμετάλλευσης από κάποιες μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες, που δεν δίστασαν να ελιχθούν για να στρέψουν την τύχη με το μέρος τους.

Για την υλοποίηση του προγράμματος, τρεις από τις μεγαλύτερες φαρμακοβιομηχανίες παγκοσμίως κατάφεραν να συγκεντρώσουν 2.400 εκατομμύρια δολάρια. Από την άλλη, αυτές οι εταιρείες πλήρωσαν 2 τρισεκατομμύρια δολάρια στην κυβέρνηση των ΗΠΑ για να καταργήσει από το σύνταγμα οποιοδήποτε νόμο εμποδίζει την έρευνα τέτοιου είδους πειραματικών ερευνητικών προγραμμάτων. Αγελάδες, άλογα, και κυρίως γουρούνια –επειδή το DNA τους είναι κατά 90% παρόμοιο με το ανθρώπινο– τροποποιούνται γενετικά ώστε, στο μέλλον, να μπορέσουν να αποτελέσουν μια μήτρα ικανή να φιλοξενήσει την ανθρώπινη ζωή.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

5.

Ακούγεται η Σονάτα σε Λα μινόρε (K109) του Ντομένικο Σκαρλάττι σε ένα δωμάτιο. Εκεί δουλεύει εδώ και λίγο καιρό μία 32χρονη γυναίκα ειδική στις τηλεπικοινωνίες. Τα παράθυρα του δωματίου όπου δουλεύει έχουν ένα προστατευτικό φίλτρο που ονομάζεται 340-EXF και εμποδίζει τη θερμότητα του Ήλιου από το να παραμορφώνει το ανθρώπινο σώμα. Εδώ και πάνω από 100 χρόνια το στρώμα του όζοντος που προστατεύει από τις ηλιακές ακτίνες έχει μειωθεί κατά 30%. Ολόκληρος ο κόσμος είναι ένα καμίνι όπου οι ανώτατες θερμοκρασίες φτάνουν τους 79 βαθμούς

Κελσίου. Οι πιο ανεπτυγμένες πόλεις του κόσμου είναι εξοπλισμένες με μια υπερκατασκευή σε σχήμα προστατευτικού θόλου που εμποδίζει τις ηλιακές ακτίνες από το να καταστρέφουν τον πληθυσμό τους. Από την άλλη, υπάρχει μια σειρά από άλλες πόλεις πολύ πιο φτωχές – που είναι και η πλειονότητα – που μπορούν μόνο να βάλουν προστατευτικά στα παράθυρα των κτιρίων τους · συγκεντρώνοντας έτσι όλο τον πληθυσμό σε πόλεις-μεγακτίρια: σχολεία, νοσοκομεία, σπίτια, υπεραγορές, θεματικά πάρκα, μουσεία, πισίνες, όλα στο ίδιο κτίριο.

Αφού άκουσε τη Σονάτα σε Λα μινόρε (K109) του Ντομένικο Σκαρλάττι, εκείνη η 32χρονη γυναίκα που εργάζεται σε ένα γραφείο σε ένα από αυτά τα μεγακτίρια κοιτάζει από το παράθυρο και σιωπηρά αναρωτιέται πώς θα ήταν να ζεις σε έναν κόσμο όπου θα μπορούσες να περπατάς ανέμελα κάτω από τον Ήλιο χωρίς κανενός είδους προστασία.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

6.

Το έτος 2140 μ.Χ. η συναισθησία αποτελεί μέρος της ζωής. Διάφοροι ερευνητές δημιούργησαν μια σειρά από ψηφιακούς αισθητήρες οι οποίοι, συνδεδεμένοι με το ανθρώπινο σώμα, πετυχαίνουν κάτι που για χρόνια ήταν μόνο όνειρο για την ανθρωπότητα: από το 2140 και μετά, αυτού του είδους οι αισθητήρες που εφαρμόζονται στο ανθρώπινο σώμα σου επιτρέπουν να δεις τη μουσική, να μυρίσεις τα χρώματα, να αγγίζεις τις γεύσεις και να δοκιμάσεις με τους γευστικούς κάλυκες καθετί απλώς κοιτώντας το. Αυτό έφερε ριζική επανάσταση στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο, προκαλώντας μια ραγδαία και προοδευτική αύξηση στις αισθητηριακές δυνατότητες. Από εκείνη τη στιγμή, δημιουργήθηκαν ομάδες ανθρώπων που έχουν σεξουαλικές σχέσεις με τα χρώματα. Εμφανίστηκαν θρησκευτικές σχέτες που λατρεύουν τις μυρωδιές. Υπάρχουν ακόμα και πρωτοκλασάτα εστιατόρια όπου μπορείς να δοκιμάσεις τις σουίτες του Μπαχ που ένα μικρό κουαρτέτο εγχόρδων ερμηνεύει για τους συνδαιτυμόνες. Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

7.

Είναι 9 το πρωί του έτους 2150 μ.Χ.: ένας 59χρονος Γερμανός πηγαίνει με το θωρακισμένο αυτοκίνητό του στη δουλειά του στο Βερολίνο. Η εγκληματικότητα, η ανασφάλεια και οι δολοφονίες στην Ευρώπη έφτασαν στα ίδια επίπεδα με αυτά των λατινοαμερικάνικων χωρών. Καμία γυναίκα δεν μπορεί να περπατήσει στο δρόμο με απόλυτη ασφάλεια, οι καλές συνοικίες είναι εντελώς απομονωμένες με ένα προηγμένο σύστημα ασφαλείας, κι ένας μεγάλος αριθμός πολιτικών, αστυνομικών και στρατιωτικών εξαγοράστηκε και φιμώθηκε από τις διάφορες μαφίες του εγκλήματος.

Γι' αυτό και αφού φτάσαμε στο σημείο χωρίς επιστροφή, όπου κάθε 13 λεπτά, στην Ευρώπη, βιάζεται μία γυναίκα, κάθε μέρα συμβαίνουν 1.290 βίαιες επιθέσεις και κατά μέσο όρο 350 δολοφονίες τη μέρα, αφού φτάσαμε σ' αυτό το έσχατο σημείο, όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισαν τελικά να εφαρμόσουν εκ νέου τη θανατική ποινή. Αυτό που αρχικά ήταν μια πολεμική πρόταση κάποιων νεοφιλελεύθερων πολιτικών, σιγά σιγά, άρχισε να κερδίζει έδαφος, και αυτή τη στιγμή, έπειτα από ένα χρόνο και μία μείωση της εγκληματικότητας στο 42%, αυτός ο νέος νόμος για τη Θανατική Ποινή υποστηρίζεται από το 89% των Ευρωπαίων πολιτών σύμφωνα με τις στατιστικές. Μόνο κάποια μικρά τμήματα της παλιάς πασιφιστικής αριστεράς τάσσονται εναντίον. Αν και, κάποιοι υπέρμαχοι αυτής της παλιάς πασιφιστικής

αριστεράς παραδέχτηκαν σε κάποια ιντερνετική συνέντευξη πως δεν ήξεραν γιατί εναντιώνονται στη Θανατική Ποινή, αφού στην πραγματικότητα, σήμερα ζουν πιο ήσυχα απ' ό,τι πριν από την αμφιλεγόμενη επαναφορά.

Αυτός ο 59χρονος Γερμανός άντρας που πηγαίνει στη δουλειά του με ένα θωρακισμένο αυτοκίνητο είναι ο δήμιος του Γερμανικής Πολιτείας. Εκείνο το πρωί πρέπει να εκτελέσει δύο άτομα, έναν επικίνδυνο καθ' έξιν βιαστή και έναν περιβόητο αρχηγό της παρακρατικής άκρας δεξιάς ο οποίος κατηγορείται για απόπειρα πραξικοπήματος.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

8.

Βρισκόμαστε στο έτος 2026 μ.Χ. Μία 23χρονη νέα, υπεύθυνη ψυχαγωγίας σε ένα ξενοδοχείο για τουρίστες, φτάνει στη δουλειά της με καθυστέρηση. Το αφεντικό της είναι πολύ θυμωμένο και απαιτεί να έρχεται στην ώρα της. Εκείνη η 23χρονη νέα, υπεύθυνη ψυχαγωγίας σε ένα ξενοδοχείο για τουρίστες, καθυστέρησε στη δουλειά της γιατί είχε μια έντονη συζήτηση με τον σκύλο της: το κατοικίδιο της απαιτούσε να περνούν περισσότερο χρόνο μαζί στο σπίτι· το κατοικίδιο δεν καταλάβαινε γιατί έπρεπε να περνάει τόσο χρόνο μόνο στο σπίτι. Εκείνη του εξηγούσε πως, χωρίς τα χρήματα που έβγαζε το καλοκαίρι ως υπεύθυνη ψυχαγωγίας, δεν θα μπορούσαν να αγοράσουν τρόφιμα και να πληρώσουν το ενοίκιο του σπιτιού.

Εδώ και λίγο καιρό, τα οικόσιτα ζώα μπορούν να εκφράζονται μέσω μιας σειράς νευροψηφιακών εμφυτευμάτων που τοποθετούνται στον εγκέφαλο των κατοικιδίων. Οι σκέψεις τους εμφανίζονται γραπτώς ευθύς αμέσως σε μια οθόνη κρεμασμένη στο λαιμό τους. Αν και βρισκόμαστε στο ξεκίνημα αυτής της νέας τεχνολογικής δυνατότητας των σχέσεων, εκείνα, τα κατοικίδια, επίσης μαθαίνουν να συσχετίζονται με τους ανθρώπους, γι' αυτό και μερικές φορές υπάρχουν στιγμές έντασης. Προς το παρόν, αυτό το πείραμα διεξάγεται μόνο σε σκύλους, αλλά αναμένεται να εφαρμοστεί και στα υπόλοιπα ζώα στο μέλλον, και αν το επιτρέψει η μηχανική, να φτάσει μέχρι και τον φυτικό κόσμο. Οι σκύλοι και οι ιδιοκτήτες τους μπορούν να κουβεντιάζουν, να ανταλλάσσουν ιδέες ακόμα και, όπως συνέβη σ' εκείνη τη νέα, να έχουν ένθερμες αντιπαραθέσεις.

Αυτή η 23χρονη νέα, κατά τη διάρκεια των επιδείξεων στην πισίνα του ξενοδοχείου, δεν ξεχνά τα λόγια του σκύλου της: «Εγώ είμαι σ' αυτό το γαμημένο σπίτι όλη τη μέρα, κι έχω σκυλοβαρεθεί να μ' αφήνεις μόνο. Και να ξέρεις πως μέχρι να έρθεις σπίτι και να με βγάλεις βόλτα, εγώ χέζω με τις ώρες, και δεν σου αμολάω μια κουράδα στο χωλ για να μη θυμώσεις όταν τη βρεις γυρίζοντας.

Γιατί θα μου άρεσε να σε δω να υποφέρεις όπως εγώ για ώρες.»

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

9.

Ένας νεαρός εισηγητής, ειδικός στη σύγχρονη Ιστορία της Λατινικής Αμερικής, κάνει μια εισήγηση για την επίδραση του ίντερνετ στις «εναπομείνουσες αυτόχθονες φυλές του Αμαζονίου.» Βρισκόμαστε στο έτος 2190 μ.Χ. Μπροστά του, 150 άτομα τον παρατηρούν μέσα σε απόλυτη σιωπή. Αυτή είναι μία από τις πρώτες διαλέξεις που δίνονται μετά τη δημιουργία του PAGEM32: μιας πρωτοποριακής νευρωνικής συσκευής που επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στα άτομα απλώς μέσω της σκέψης. Κάτι παρόμοιο με αυτό που, για αιώνες, η ανθρωπότητα γνώριζε ως τηλεπάθεια: μέσω αυτής της νευρωνικής συσκευής ο άνθρωπος μπορεί να στείλει

πληροφορίες με το μυαλό του χωρίς τη χρήση γνωστών φυσικών παραγόντων · αυτό που μέχρι τον 20ό αιώνα ήταν ένα είδος εξωαισθητηριακής αντίληψης κοντά στο παραφυσικό, το 2190, χάρη στη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, είναι απλά ένα ακόμα πεδίο της πραγματικότητας. Αυτή τη στιγμή, εκείνος ο εισηγητής και οι 150 ακροατές του παρακολουθούν μέσα σε απόλυτη σιωπή τη διάλεξη, ενώ ο ειδικός στη σύγχρονη Ιστορία της Λατινικής Αμερικής εισάγει στους εγκεφάλους των παρευρισκόντων ανθρωπολογικά κείμενα, εικόνες των ιθαγενών να σερφάρουν στο διαδίκτυο και κάποια μελωδική μουσική υπόκρουση με πιάνο στο ύφος του Phillip Glass για να δίνει στην παρουσίαση συναισθηματική ένταση.

Στη διάλεξη, υπάρχει ένα αγόρι κι ένα κορίτσι που ξεκινούν μια ερωτική ιστορία: αυτοί οι δύο νέοι έχουν αποσυνδέσει τον εγκέφαλό τους από τον εισηγητή. Αυτή τη στιγμή εκείνη του στέλνει ερωτικά υπονοούμενα για να περάσουν τη νύχτα στο σπίτι της. Την προηγούμενη φορά, εκείνος είχε αποφασίσει να φύγει γιατί είχε δουλειά το επόμενο πρωινό. Γεγονός που την είχε αφήσει εμβρόντητη.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος του σε κάποιο μέλλον;

10.

Βρισκόμαστε στο έτος 2309 μ.Χ. Μια καθηγήτρια ιατρικής παραδίδει ένα μάθημα στο Ιατρικό Πανεπιστήμιο του Hernei, πάλαι ποτέ γνωστό ως Βουκουρέστι, μετά την καταστροφή του στα τέλη του 21ου αιώνα.

Η καθηγήτρια ιατρικής βρίσκεται σε μια ομάδα νεαρών φοιτητών. Αυτή η ομάδα των νεαρών φοιτητών παρακολουθεί μια αναπαράσταση του θανάτου αφότου αυτός εξαλείφθηκε τον 22ο αιώνα. Σε αυτή την αίθουσα του Ιατρικού Πανεπιστημίου της πόλης Hernei, παρουσιάζεται το πώς ένιωθε ο άνθρωπος τις τελευταίες στιγμές της ζωής του. Η εμπειρία του θανάτου ήταν μια εγγενής ιδέα στις ζωές των ανθρώπων τα παλιά χρόνια. Αυτή η εμπειρία ήταν βαθιά ριζωμένη στη ζωή του ανθρώπου από τις απαρχές του έως την εφεύρεση του φαρμάκου PKQ-33, επίσης γνωστό ως «The Paradise» (Ο Παράδεισος), δημιουργημένο από τον Thomas Ghets στα τέλη του 21ου αιώνα. Το PKQ-33, ή The Paradise, θεωρείται η πιο σημαντική εφεύρεση στην ιστορία της ανθρωπότητας. Μετά τη διάδοση και τη διανομή του PKQ-33 εξαλείφθηκε κάθε έννοια πόνου σχετική με το θάνατο.

Μία ομάδα ηθοποιών ερμηνεύει, μπροστά στους φοιτητές και στην καθηγήτρια ιατρικής, τις τελευταίες στιγμές της ζωής των ανθρώπων πριν από την εμφάνιση του φαρμάκου PKQ-33. Αυτή η ομάδα φοιτητών πραγματοποιεί μια σειρά συσπάσεων και απεγνωσμένων κραυγών, ερμηνευμένων κάπως υπερβολικά, μέχρι να πεθάνουν τελικά. Έπειτα οι φοιτητές σύσσωμοι χειροκροτούν τους διαφορετικούς τρόπους ερμηνείας των ηθοποιών και αξιολογούν τις αντιδράσεις του ανθρώπινου σώματος.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

11.

Στα μέσα του 20ού αιώνα, η πλειονότητα των δυτικών κυβερνήσεων αποτυγχάνει στην προσπάθειά της να σχηματίσει μια χώρα οικονομικά σταθερή. Εξαιτίας εκείνης της παγκόσμιας πολιτικής κρίσης, οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες αναλαμβάνουν τα ηνία των χωρών τους. Έτσι, από εκείνη τη στιγμή η Γαλλία θα λέγεται AXA-Γαλλία · η Γερμανία θα λέγεται Bayer-Γερμανία,

οι ΗΠΑ θα λέγονται Google-ΗΠΑ, και παρομοίως Banco Santander-Ισπανία, ΜΕΟ-Πορτογαλία και YouPorn-Αγγλία. Αυτή η νέα πολιτικο-οικονομική περίοδος ονομάζεται ΝΕΟ-ΦΕΟΥΔΑΛΙΣΜΟΣ.

Ένα υψηλόβαθμο στέλεχος της ασφαλιστικής εταιρείας ΑΧΑ μετέχει σε μία συνεδρίαση με διάφορους Γάλλους υπουργούς για να συζητήσουν την εφαρμογή ενός νέου νόμου που θα εγγυάται μια ελάχιστη υγειονομική κάλυψη σε όλη τη Γαλλία για όσους ζουν στο δρόμο και δεν έχουν χαρτιά. Το υψηλόβαθμο στέλεχος της ασφαλιστικής ΑΧΑ έχει τον τελευταίο λόγο για το αν τελικά θα υιοθετηθεί ή όχι αυτός ο νόμος, αλλά όλα συνηγορούν στο ναι, αφού συμμετέχουν και διάφορες ΜΚΟ, συνεισφέροντας ένα ποσό εκατομμυρίων στα ταμεία του γαλλικού κράτους το οποίο θα εγγυάται αυτήν την ελάχιστη υγειονομική κάλυψη.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

12.

Μια ολόκληρη οικογένεια από το Μπουρούντι, την πιο φτωχή χώρα του κόσμου, απολαμβάνει ένα γεύμα πλήρες σε λαχανικά, κρέατα και φρούτα. Τόσο τα παιδιά όσο και οι ενήλικες απολαμβάνουν το φαγητό τους στο πάτωμα ενώ η εικόνα του χωριού είναι τραγική.

Το έτος 2108 μ.Χ., η παγκόσμια πληθυσμιακή πυκνότητα είναι περίπου 15 δισεκατομμύρια άτομα. Αυτό το δημογραφικό στοιχείο αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα για τους ειδικούς στην πληθυσμιακή αύξηση. Παρότι αρχικά κάτι τέτοιο θα σήμαινε ένα μεγάλο πρόβλημα λιμού, η εμφάνιση, στον 21ο αιώνα, των συνθετικών λαχανικών, κρεάτων και φρούτων, έδωσε επιτέλους λύση στην παγκόσμια έλλειψη τροφής.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

13.

Βρισκόμαστε στο έτος 2045 μ.Χ. Ο σπουδαιότερος ειδικός στην κλασική ελληνική φιλολογία του Πανεπιστημίου Αθηνών κάθεται στο γραφείο του μπροστά σε ένα από τα σημαντικότερα ελληνικά κείμενα που έχει ποτέ μεταφράσει. Είναι μεταφραστής που ειδικεύεται στα άπαντα του Πλάτωνα, στην Οδύσσεια του Ομήρου και στις κωμωδίες του Αριστοφάνη. Το έτος 2045 μ.Χ. ο πλανήτης μας, η Γη, δέχεται την πρώτη και μέχρι εκείνη τη στιγμή τη μοναδική αναγνωρισμένη και επιβεβαιωμένη πρώτη επαφή με εξωγήινους πολιτισμούς. Αυτό θα αλλάξει ριζικά την έννοια του Σύμπαντος, την έννοια της Ζωής και, κυρίως, την έννοια του Θεού. Οι αισθητήρες ανίχνευσης διαστημικών κυμάτων που συλλέγουν πληροφορίες λαμβάνουν ένα εξωγήινο μήνυμα γραμμένο σε μια μη αναγνωρίσιμη γλώσσα αλλά όμως περιέργως μεταφρασμένο στα αρχαία ελληνικά. Σε αυτό το σύντομο μήνυμα, μεταφρασμένο από τον Έλληνα ειδικό, ο εξωγήινος πολιτισμός μάς στέλνει θερμούς χαιρετισμούς και μας καλεί σε μια μελλοντική συνάντηση, μόλις αυτοί μπορέσουν τελικά να αναπτύξουν την απαραίτητη τεχνολογία για να έρθουν στον Πλανήτη μας. Αυτή η πρώτη απόπειρα εξωγήινης επαφής θα είναι για χρόνια το μοναδικό θέμα συζήτησης μεταξύ των παγκόσμιων ηγετών.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

14.

Η νεαρή Τουρκάλα επιστήμονας, Fátima Ab-Salma, με τον υψηλότερο δείκτη νοημοσύνης στην

ιστορία της ανθρωπότητας, ξεπερνώντας ακόμα και τον Άλμπερτ Αϊνστάιν κατά 30 μονάδες, αποδεικνύει στην παγκόσμια επιστημονική επιτροπή στις Βρυξέλλες το έτος 2075 μ.Χ. πως η ύπαρξη του Θεού είναι επιστημονικά αδύνατη.

Η νεαρή Τουρκάλα επιστήμονας έφτασε σε αυτήν την αιφνιδιαστική ανακάλυψη, αφού δούλεψε για χρόνια για να επαληθεύσει τη θεωρία της σχετικά με την αιωνιότητα της ζωής στο σύμπαν. Η απόδειξη της μη ύπαρξης του Θεού είναι από τις πιο ριζοσπαστικές ανακαλύψεις από τις απαρχές της ανθρωπότητας. Το γεγονός αυτό αλλάζει, τροποποιεί και κλονίζει βαθιά τις ρίζες όλων των πολιτισμών του Πλανήτη, καθώς δεν υπάρχει καμία παράδοση που να μη βασίζεται στην έννοια της ύπαρξης του Θεού. Η διεθνής επιστημονική επιτροπή, με έδρα τις Βρυξέλλες, αποφασίζει από το έτος 2075 μ.Χ. να απορρίψει το ισχύον Γρηγοριανό Ημερολόγιο που βασίζεται στη γέννηση του Ιησού, και να αντικαταστήσει όλα τα ισχύοντα συστήματα αρίθμησης του χρόνου ώστε να ξαναρχίσουν από το μηδέν · γι' αυτό το λόγο το έτος 2075 μ.Χ. είναι για τους δυτικούς το νέο έτος 0.

Μετά από αυτή την ανακάλυψη το έτος 2075 μ.Χ., η νεαρή Τουρκάλα επιστήμονας Fátima Ab-Salma ζει σε άγνωστο τόπο διαμονής, αφού, μετά την παρουσίαση αυτής της ριζοσπαστικής θεωρίας, έγιναν διάφορες απόπειρες δολοφονίας εναντίον της.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

15.

Βρισκόμαστε στο έτος 2350 μ.Χ.: η τεχνητή νοημοσύνη έφτασε στο ανώτατο επίπεδο του υπερρεαλισμού. Σε μια μικρή αίθουσα, ένας μηχανικός ρομποτικής παρατηρεί τη συμπεριφορά ενός μωρού-ρομπότ. Ο μηχανικός ρομποτικής καταγράφει τις κινήσεις του, τις χειρονομίες του και τις αντιδράσεις του στα ανθρώπινα ερεθίσματα.

Αυτός ο μηχανικός ρομποτικής έχει αφιερώσει όλη του τη ζωή στην τεχνολογική βελτιστοποίηση των ρομπότ · η σπουδαιότερη συνεισφορά του ήταν η ανάπτυξη ενός κόκκινου υγρού, παρόμοιου με το αίμα, το οποίο περιέχει όλες τις πληροφορίες σχετικά με την μηχανή ανθρωποειδής, ένα είδος ψηφιακού DNA, το οποίο τα ρομπότ μπορούσαν να ανταλλάζουν εύκολα.

Στη ίδια αίθουσα, μια ομάδα από ανώνυμα άτομα συνδεδεμένα με αισθητήρες περιβάλλουν το μωρό-ρομπότ. Αυτά τα ανώνυμα άτομα έχουν προσληφθεί από τον μηχανικό για να εκπονήσει διάφορες μελέτες και ανάλογα με τις οργανοληπτικές αντιδράσεις να προσδιορίσει έτσι τον βαθμό αληθοφάνειας της μηχανής. Αισθάνονται τρυφερότητα όταν το μωρό-ρομπότ τεντώνεται, γελούν όταν το μωρό-ρομπότ γελά και ανατριχιάζουν όταν ο μηχανικός χτυπάει το κεφάλι του μωρού-ρομπότ. Όλα αυτά τα συναισθήματα της ανώνυμης ομάδας θα μείνουν καταγεγραμμένα για μεταγενέστερες μελέτες πάνω στην ανθρώπινη συμπεριφορά έναντι της ρομποτικής τεχνολογίας.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

16.

Το έτος 2204 μ.Χ. θεσπίζονται οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες για ρομπότ στην ιστορία της ανθρωπότητας. Έπειτα από μια σκληρή και πολεμική αντιπαράθεση σχετικά με τη συμμετοχή των ανθρωποειδών-ρομπότ στους κλασικούς Ολυμπιακούς Αγώνες, αποφασίζεται ομόφωνα η δημιουργία παράλληλων αγώνων, όπως κάποτε δημιουργήθηκαν οι παραολυμπιακοί αγώνες με

σκοπό να συμπεριλάβουν όλα τα είδη αθλητών.

Αυτή η απόφαση πάρθηκε από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή όταν η ρομποτική τεχνολογία ξεπέρασε εντελώς κάθε άνθρωπο αθλητή. Η ιδέα να συνυπάρξουν άνθρωποι και ανθρωποειδή-ρομπότ στην ίδια αναμέτρηση ήταν, αρχικά, μια ιδέα συμφιλίωσης των δύο κόσμων. Όμως στους τελευταίους Ολυμπιακούς Αγώνες που έγιναν στο Τόκιο, ένα ανθρωποειδές-ρομπότ έτρεξε την κούρσα των 100 μέτρων σε 2 δευτερόλεπτα και 44 χιλιοστά. Το αποτέλεσμα αυτό, αδύνατον να ξεπεραστεί από έναν άνθρωπο, τους έκανε να επανατοποθετηθούν σχετικά με τη πιθανότητα της δημιουργίας άλλου ολυμπιακού διαγωνισμού αποκλειστικά για τα ανθρωποειδή-ρομπότ.

Επί του παρόντος, οι Ολυμπιακοί Αγώνες για ρομπότ δημιουργούν περισσότερες προσδοκίες από οποιοσδήποτε άλλους διεθνείς αγώνες. Σε αυτή την αθλητική συνάντηση έχουν καταργηθεί τα γένη, και άντρες και γυναίκες ανθρωποειδή συναγωνίζονται στα ίδια αθλήματα και κατηγορίες χωρίς να έχει σημασία το φύλο τους, γεγονός που έχει χαροποιήσει ιδιαίτερα το διεθνές κίνημα των queer (γκέι): κολυμβητές ανθρωποειδή, όπως ο Ρώσος Boris Bogdanov, μπορούν να κολυμπήσουν τα 500 μέτρα πεταλούδα χωρίς να πάρουν ανάσα : αθλητές ανθρωποειδή, όπως η Γαλλίδα Marion Bian, οι οποίοι μπορούν να ρίχνουν τα ακόντια μέχρι και 90 χλμ. μακριά, και γυμναστές της ενόργανης, όπως η Κινέζα ανθρωποειδής Sau-Chin Xuang, που έφτασαν να κάνουν 25 περιστροφές σε ένα μόνο άλμα, είναι μερικά από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτής της νέας ολυμπιακής κατηγορίας.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

17.

Ένα πλήθος νεαρόκοσμου φωνάζει, φωτογραφίζει και ηχογραφεί την αγαπημένη του τραγουδίστρια κατά τη διάρκεια μιας συναυλίας το έτος 2099 μ.Χ. Η Βορειοαμερικανίδα τραγουδίστρια Gina M. G. τραγουδάει για τους θαυμαστές της στο Σικάγο σε μια ασφυκτικά γεμάτη αίθουσα από τους λάτρεις των ποπ τραγουδιών της. Αυτή η Βορειοαμερικανίδα τραγουδίστρια είναι από τους πρώτους καλλιτέχνες παγκοσμίως που προσφέρει τα τραγούδια της μέσω του A.M.S. της εταιρείας Virgin. (Algorithmic Music Songs, στο αγγλικό αρκτικόλεξο)

Αυτό το νέο λειτουργικό σύστημα για να ακούς μουσική έφερε την επανάσταση στη μουσική βιομηχανία: το A.M.S. λειτουργεί βάσει αλγορίθμων που δημιουργούν οι ίδιες οι ηλεκτρονικές συσκευές του κάθε χρήστη: κινητά, ipads, υπολογιστές, googleglasses, κλπ.

Σύμφωνα με τα γούστα, τις προτιμήσεις, τα ταξίδια, τους φίλους, τις γνώσεις, τις επισκέψεις σε youtube, κλπ, η νέα εφαρμογή A.M.S. λαμβάνει όλους τους αλγόριθμους που δημιουργούνται από τις αναζητήσεις, τα γούστα και τα ενδιαφέροντά σου, και τροποποιεί τη μουσική φόρμα, τον ρυθμό και το ύφος κάθε τραγουδιού για να ταιριάζει με την προσωπικότητά σου. Γι' αυτό και το ίδιο τραγούδι από τη Gina M. G. ακουσμένο στον υπολογιστή μιας νεαρής γκοθ λάτρη του Death Metal που ζει στη Φιλανδία ακούγεται πιο σκοτεινό, πιο γρήγορο και πιο μελαγχολικό, απ' ό,τι το ίδιο τραγούδι της Gina M. G. ακουσμένο στον υπολογιστή ενός νεαρού γκέι φοιτητή γραφιστικού σχεδίου λάτρη των ζώων που ζει στη Βαρκελώνη.

Παραδόξως, ο τρόπος να παρακολουθείς ζωντανά μια συναυλία αλγοριθμικής σύνθεσης άλλαξε επίσης και τη μουσική σκηνή. Όλοι οι φαν της Gina M. G. φορούν ακουστικά και ο καθένας τους χορεύει, τραγουδά, επευφημεί με τρόπο ξεχωριστό σύμφωνα με τις διαφορετικές αλγοριθμικές παραλλαγές που παράγονται σε κάθε τραγούδι.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

18.

Μια 55χρονη γυναίκα, δικηγόρος σε ένα ελβετικό δικηγορικό γραφείο, συνουσιάζεται με έναν 23χρονο νεαρό Σενεγαλέζο. Εκείνη νιώθει μεγάλη ευχαρίστηση και του ζητά με επιτακτικό τόνο να επιταχύνει το ρυθμό. Ο νέος χαμογελά και σπεύδει να κάνει αυτό που εκείνη απαιτεί, μιας και μόλις έφτασε στην Ευρώπη, μόλις την παντρεύτηκε και θέλει, πάνω απ' όλα, να περάσουν οι δύο δοκιμαστικές εβδομάδες που του προσφέρει ο νέος του γάμος.

Αυτή η 55χρονη γυναίκα, δικηγόρος σε ένα ελβετικό δικηγορικό γραφείο, έδειξε ενδιαφέρον για τους νέους εκ περιτροπής γάμους του νόμου 348 του αστικού ελβετικού κώδικα. Πολλές από τις δυτικές κυβερνήσεις, αφού διαπίστωσαν πως σχεδόν το 75% των γάμων μεταξύ δύο ατόμων φτάνει το πολύ στα 3 χρόνια συζυγικής ζωής, δημιούργησαν, μετά από ένα δημοψήφισμα που ενέκριναν οι πολίτες κάθε χώρας, ένα νόμο που επιτρέπει, μέσα σε μια περίοδο 3 χρόνων, σ' έναν Ευρωπαϊό πολίτη να παντρεύεται με έναν παράνομο μετανάστη ή μία μετανάστρια, για να ανταλλάξει έπειτα, με άλλους πολίτες, αυτόν τον μετανάστη, στην περίπτωση που ανταποκριθεί με επιτυχία στις δύο δοκιμαστικές εβδομάδες και πάρει, με τη λήξη του συζυγικού συμβολαίου, μια καλή βαθμολογία από το ταίρι του. Αρχικά, αυτός ο νόμος δημιουργήθηκε με μια ανθρωπιστική σκοπιά, θέλοντας να αφομοιώσει τους πιο ευάλωτους μετανάστες και να τους ενσωματώσει στο σύστημα με έναν τρόπο πραγματικά πρωτοποριακό για την εποχή που δημιουργήθηκε.

Η 55χρονη γυναίκα, δικηγόρος σε ένα ελβετικό γραφείο, η οποία απολαμβάνει να συνουσιάζεται με τον νέο της σύζυγο, τον 23χρονο Σενεγαλέζο, έφτασε σ' αυτόν μέσω ενός καταλόγου με μετανάστες που είχαν συντάξει κάποιες ΜΚΟ. Σε αυτούς τους καταλόγους, οι Ευρωπαίοι και οι Ευρωπαϊές όλων των χωρών αρέσκονται να περιεργάζονται πιθανούς συζύγους, άντρες και γυναίκες, χρώμα δέρματος, γλώσσες που κατέχουν, ταλέντα άξια λόγου και την ηλικία του ατόμου. Οι μετανάστες καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να ικανοποιήσουν κάθε είδους επιθυμία που έχει το ταίρι τους. Αυτός ο νόμος έχει επικριθεί τόσο από τους πολιτικούς της άκρας αριστεράς όσο και από τους πολιτικούς της άκρας δεξιάς. Οι μεν, οι της αριστεράς, επειδή θεωρούν αυτό το νέο είδος γάμου πραγματική σκλαβιά τον 21ο αιώνα, και οι δε, οι της δεξιάς, επειδή επιτρέπει σε νέους μετανάστες που φτάνουν απ' όλον τον κόσμο να γίνουν νόμιμοι Ευρωπαίοι πολίτες.

Αυτού του είδους οι νέοι γάμοι έχουν δημιουργήσει μια μάλλον ιδιόμορφη κατάσταση στους δρόμους και στις κεντρικές λεωφόρους σ' όλη την Ευρώπη: ηλικιωμένοι, άσχημοι και χοντροί Γερμανοί να περπατούν χέρι χέρι με νέες εικοσάχρονες Ιρακινές, Παριζιάνες κυρίες άνω των 50 ετών να συνοδεύονται στα καφέ από 18χρονους Βραζιλιάνους, και ομάδες ομοφυλόφιλων άνω των 69 χρόνων να περιστοιχίζονται από Ταϊβανέζους, Ταϊλανδούς και Βιετναμέζους.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

19.

Μια ομάδα παιδιών από την Ολλανδία περπατά στην εξοχή κοντά στο Ένσχεντε στα σύνορα με τη Γερμανία. Ο συνοδός περιφρούρησης τους ζητά να μην παρεκκλίνουν από το σηματοδοτημένο μονοπάτι. Ο συνοδός περιφρούρησης γνωρίζει πως ίσως κατέληγε σε τραγωδία αν κάποιο από αυτά τα παιδιά αποτολμούσε να πάει μόνο του στο δάσος. Στις αρχές του 22ου αιώνα, η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της κατακερματίστηκε. Τα σύνορα έκλεισαν και οι περισσότερες χώρες εγκατέστησαν μια σειρά από υπέρυθρους φράχτες σε στεριά και σε θάλασσα: αυτές οι

ηλεκτρικές εγκαταστάσεις ύψους 20 μέτρων εκπέμπουν ένα αόρατο ηλεκτρονικό φάσμα που εμποδίζει την είσοδο στην περιοχή. Αυτοί οι ηλεκτροφόροι ηλεκτρομαγνητικοί φράχτες απανθρακώνουν οποιονδήποτε προσπαθήσει να τους περάσει. Από την εμφάνισή τους, το 2.300 μ.Χ., περισσότεροι από 1.000.000 άνθρωποι έχουν πεθάνει από ηλεκτροπληξία στην προσπάθειά τους να τους περάσουν. Όμως υπάρχουν και θάνατοι λόγω απροσεξίας. Αυτού του είδους τα ατυχήματα είναι που θέλει κυρίως να αποφύγει ο συνοδός περιφρούρησης. Αν και η ομάδα των παιδιών βαδίζει με τον συνοδό της σε ασφαλές μονοπάτι, υπάρχουν αισθητήρες κίνησης που σημαίνουν συναγερμό, προειδοποιώντας έτσι για πιθανό κίνδυνο θανατηφόρου ατυχήματος. Ο συνοδός γνωρίζει για τους αισθητήρες, αλλά πιστεύει πως είναι καλύτερα να μην το διακινδυνέψει.

Αυτοί οι ηλεκτροφόροι ηλεκτρομαγνητικοί φράχτες είχαν μεγάλη επιτυχία στις χώρες που χρειάζονταν περισσότερη προστασία ώστε να σταματήσουν τη συνεχόμενη εισροή παράνομων μεταναστών. Μόνο οι πλουσιότερες χώρες του κόσμου κατάφεραν να κατασκευάσουν αυτή τη κρατική υποδομή ασφαλείας, αφού η κατασκευή της, για μικρές χώρες όπως η Ολλανδία, κόστισε περισσότερο από 9.000 εκατομμύρια δολάρια.

Σύμφωνα με την ιστορία τι είδους ανάγκες μπορούμε να εικάσουμε πως θα έχει ο άνθρωπος σε κάποιο μέλλον;

ΛΕΥΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που τώρα μοιραζόμαστε, πρέπει να σας πω κάποια πράγματα: ήδη έχετε νιώσει στο πετσί σας πως η ζωή σας εκτυλίσσεται γύρω από την εργασία. Όσο εργαζόσασταν τόσο γερνούσατε. Ενηλικιωθήκατε τη στιγμή που αρχίσατε να εργάζεστε, γιατί έως τότε σας θεωρούσαν παιδιά ή έφηβους. Τη μέρα που αρχίσατε να κερδίζετε λεφτά, αρχίσατε να αποτελείτε μέρος αυτού του κόσμου. Μέχρι τότε αποτελούσατε μέρος της παιδικής ηλικίας. Οι πιο πολλοί από εσάς θεωρείτε την παιδική ηλικία Παράδεισο, ενδεχομένως επειδή ακόμα τότε δεν εργαζόσασταν, κι ο Παράδεισος είναι μια ποιητική εικόνα που εκφράζει την υπέρτατη ευτυχία.

Εγώ δεν γνωρίζω αν η ζωή σας θα έπρεπε ή όχι να εκτυλίσσεται γύρω από την εργασία σας, αλλά πάντα έτσι ήταν. Και για την ακρίβεια ο εργασιακός σας βίος εκτυλίσσεται γύρω από την τεχνολογική πρόοδο. Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που τώρα μοιραζόμαστε, σκέφτεστε πως η πρόσφατη έλευση των μηχανών στον εργασιακό σας χώρο καταργεί σιγά σιγά όλες τις θέσεις εργασίας, που εσείς, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, κατέχετε εδώ και χρόνια. Δηλαδή, ήδη διαισθάνεσθε αυτό που θα συμβεί στο άμεσο μέλλον: οι μηχανές θα σας καταργήσουν. Γι' αυτό διαμαρτύρεστε φωνάζοντας, γιατί αυτή η ιδέα σας τρομοκρατεί βαθύτατα. Κι όλες αυτές οι αντικρουόμενες σκέψεις σας κάνουν να αναρωτιέστε: αν σταδιακά θα μας αντικαταστήσουν οι μηχανές, τι θα κάνουμε τώρα;

Το ότι ο άνθρωπος θα σταματούσε κάποτε να εργάζεται επειδή οι μηχανές θα κάνουν όλες τις δουλειές, ήταν ήδη μια επαναστατική ιδέα του 19ου αιώνα. Μερικοί στοχαστές έφτασαν να προαναγγείλουν πως οι μηχανές θα εκτελούσαν όλες τις βαριές εργασίες και ο άνθρωπος θα μπορούσε επιτέλους να αφοσιωθεί σ' αυτό που τον ενδιαφέρει περισσότερο, στην ευτυχία του. Όμως αν η ζωή, και συνεπώς η ίδια η ιδέα της ευτυχίας, βασίζονται στην ιδέα της εργασίας; έχει νόημα να σταματήσουμε να εργαζόμαστε; Και θέλω να σας κάνω άλλη μία ερώτηση: είναι καλή ιδέα ο άνθρωπος να αφοσιώνεται μόνο στην ευτυχία του;

Όμως ειλικρινά πιστεύω, και χωρίς να θέλω να προσβάλω κανέναν, πως έχετε υποπέσει σ' ένα μεγάλο σφάλμα: δεν έχετε λάβει υπόψη την ιστορική προοπτική. Κι αυτό το σφάλμα που διαπράξατε θα το πληρώσετε ακριβά. Η έλλειψη ιστορικής προοπτικής σας έκανε να μην υποπτευθείτε αυτό που επρόκειτο να συμβεί.

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που τώρα μοιραζόμαστε, πρέπει να σας πω και κάτι ακόμα: τις προάλλες άκουσα να λέτε πως η εμφάνιση της σύγχρονης τεχνολογίας θα ήταν η καταστροφή εκατομμυρίων θέσεων εργασίας. Κατάλαβα, μόλις το άκουσα, ότι θεωρούσατε πως η ιδέα της εισβολής της τεχνολογίας στην ιστορία της εργασίας ανάγεται στο πρόσφατο παρελθόν. Όμως πιστεύω πως αυτή η θεώρηση του κόσμου είναι εντελώς ανεπαρκής, είναι απλουστευτική και απλοϊκή, είναι κοντόφθαλμη, καθώς η ιστορία του πολιτισμού είναι απλά η ιστορία της ανάπτυξης της τεχνολογίας. Ο άνθρωπος εξελίσσεται όταν η τεχνολογία εξελίσσεται. Δεν είναι επαναστατική ανθρώπινη εξέλιξη η εφεύρεση του σφυριού; Δεν είναι επαναστατική ανθρώπινη εξέλιξη η εφεύρεση της τυπογραφίας; Δεν είναι επαναστατική ανθρώπινη εξέλιξη η δημιουργία του ηλεκτρικού λαμπτήρα; Δεν είναι επαναστατική ανθρώπινη εξέλιξη η εφεύρεση του τηλεφώνου, της πενικιλίνης, του διαδικτύου; Εγώ δεν θα έλεγα πως υπάρχει η ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού, θα έλεγα πως ο κόσμος είναι η ιστορία της τεχνολογίας εφαρμοσμένης στον άνθρωπο. Απεναντίας. Και γι' αυτό εξαιτίας της εφεύρεσης του σφυριού καταργήθηκαν θέσεις εργασίας. Εξαιτίας της εφεύρεσης της φρέζας καταργήθηκαν θέσεις εργασίας στον κάμπο. Εξαιτίας της εφεύρεσης της τυπογραφίας καταργήθηκαν θέσεις εργασίας. Μόλις 1.000 χρόνια πριν, για να σκοτώσεις 100.000 στρατιώτες σε μία μάχη,

χρειάζονταν άλλοι 100.000 στρατιώτες για να αναμετρηθούν σώμα με σώμα στο πεδίο της μάχης. Όμως μόλις πριν από λίγα χρόνια, στις 6 Αυγούστου του 1945, ο Βορειοαμερικανός Paul Tibbets (Πολ Τίμπετς), πιλότος του βομβαρδιστικού B-29 Enola Gay (Ενόλα Γκέι), έριξε μια βόμβα στην ιαπωνική πόλη Χιροσίμα σκοτώνοντας 140.000 άτομα την ίδια στιγμή. Ένας κυνικός θα μπορούσε να πει πως ο στρατιώτης Paul Tibbets εξολόθρευσε μόνος του 140.000 θέσεις εργασίας όσες και οι στρατιώτες, σε μία μόνο μέρα.

Αλλά ας έλθουμε στο προκείμενο. Πως είναι δυνατό να υπάρχει ευτυχία έχοντας συναίσθηση της βαρβαρότητας; Υπάρχουν ορισμένα στοιχεία που θα ήθελα να υπενθυμίσω, κι ελπίζω να μη γίνω βαρετός: Ο πόλεμος και η επακόλουθη γενοκτονία στην Καμπότζη, μεταξύ 1946 και 1954 -που πραγματεύεται η ταινία The act of killing (Δι άκτ οβ κίλινγκ)- είχε ως αποτέλεσμα 8 εκατομμύρια νεκρούς. Το δυστύχημα του Τσέρνομπιλ προκάλεσε κι εξακολουθεί να προκαλεί 270.000 περιπτώσεις καρκίνου όταν ο πυρηνικός σταθμός της Ουκρανίας, εξερράγη το 1986. Μόνο ο αριθμός των άμαχων θυμάτων, χωρίς να συμπεριλάβουμε τους στρατιωτικούς, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, ανέρχεται σε πάνω από 60 εκατομμύρια. Στη γενοκτονία στη Ρουάντα το 1994 σφαγιάστηκαν 900.000 άνθρωποι σε 3 μόνο μήνες. Ο βραβευμένος με Νόμπελ ειρήνης Πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπαράκ Ομπάμα, βομβάρδισε 7 χώρες κατά τη διάρκεια της θητείας του. Ο σεισμός στην Αϊτή το 2010 προκάλεσε 316.000 θανάτους σε μία μόνο μέρα. Τα θύματα από τη διακίνηση ναρκωτικών στο Μεξικό μετριοούνται με τα δευτερόλεπτα. Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που τώρα μοιραζόμαστε: Με όλα αυτά, και μ' άλλα τόσα στοιχεία που όλοι γνωρίζετε, πως είναι δυνατό να υπάρχει η ευτυχία;

Δεν θέλω να γίνω ειρωνικός ισχυριζόμενος ότι, στην πραγματικότητα, όλες αυτές οι εκατόμβες θυμάτων που σας ζαφνιάζουν αυτή τη στιγμή σε λίγα λεπτά θα σας είναι αδιάφορες. Μένει στη μνήμη σαν κάτι πραγματικά τρομερό μόνο ό,τι εγγράφεται στο σώμα και στο μυαλό του καθενός. Τότε, αυτό δεν είναι πια απλά μια πληροφορία αλλά, οι μνήμες αυτές που είναι εγγεγραμμένες στο σώμα και στο μυαλό, είναι η ίδια η ζωή· οι μνήμες αυτές έχουν το σχήμα χεριών, προσώπων, σημαδιών, φιλιών. Γι' αυτό σας προξενεί περισσότερη θλίψη το τέλος μιας ερωτικής ιστορίας που μόλις ζήσατε παρά η συνειδητοποίηση όλων των θυμάτων του Άουσβιτς. Η αντίληψή σας για την πραγματικότητα είναι σχεδιασμένη εδώ και χιλιάδες χρόνια έτσι ώστε καμιά εξωτερική τραγωδία να μην επηρεάσει την τελική σας απόφαση να είστε ευτυχισμένοι· και σε πείσμα όλων αυτών, η αναζήτησή σας για ευτυχία δεν σταματά.

Γι' αυτό, εμείς, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που τώρα μοιραζόμαστε, περνάμε όλη μας τη ζωή ψάχνοντας την ευτυχία στα πιο απίθανα μέρη, σ' όλα τα άτομα και σ' όλες τις συζητήσεις. Φάνηκε μετά από πολλά χρόνια η ευτυχία στους κατεστραμμένους από τους Ισπανούς λαούς της Αμερικής, φαίνεται σήμερα η ευτυχία στα σπίτια του Σαράγεβο, και θα φανεί τέλος η ευτυχία, τα επόμενα χρόνια, στη Συρία. Γιατί η ευτυχία, είναι μια καταδίκη, είναι πάνω απ' όλα, πάνω από πολέμους, από κυβερνήσεις και από άτομα· γιατί η ευτυχία είναι η επιτακτική ανάγκη του να ζεις. Αυτή είναι η δύναμη της ίδιας της ζωής: μια εσωτερική καταδίκη που κουβαλούμε όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις. Και τέλος, αυτή η αέναη αναζήτηση της ευτυχίας πάνω απ' όλα, έκανε το ανθρώπινο είδος να διαιωνίζεται. Γι' αυτό εμείς, ονειροπαρμένοι και σαγηνευμένοι από αυτή την ανεξέλεγκτη αναζήτηση της ελευθερίας, συνεχίζουμε τις δραστηριότητές μας, ταξιδεύουμε, τραγουδάμε, χορεύουμε, βιώνουμε την αίσθηση της πληρότητας βλέποντας τα παιδιά μας να μεγαλώνουν χαρούμενα, μας μαγεύει η αίσθηση του να παρατηρούμε το ταίρι μας να φτάνει σε οργασμό, απολαμβάνουμε ένα δείπνο που μοιραζόμαστε με τους φίλους μας, καταβροχθίζουμε βιβλία έξυπνα γραμμένα, μας συγκινεί να

ατενίζουμε την πανσέληνο · κι όλες αυτές τις στιγμές που ονομάζουμε οι ευτυχισμένες στιγμές, τις χαρακτηρίζουμε ως τον ύστατο σκοπό της ζωής μας, φτάνουμε ακόμα να πούμε πως είναι ο μοναδικός λόγος για τον οποίο αξίζει να ζούμε. Και κάτι ωραίο αρχικά όπως η ευτυχία, αν το παρατηρήσουμε από απόσταση και αγνοήσουμε την ιστορική προοπτική, η ευτυχία μετατρέπεται, λέω, σε μια αόρατη καταδίκη, σε μια υποσυνείδητη υποχρέωση, θα μπορούσαμε ακόμα να πούμε πως είναι μια οικουμενική φάρσα.

MAYPO KEIMENO

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε: γνωρίζω πως πάντα, σε κάθε γιορτή, σε κάθε συνάντηση με φίλους, σε κάθε γεύμα με την οικογένεια, σε κάθε δημόσια εκδήλωση, γνωρίζω πως πάντα προσπαθείτε να δείξετε την πιο τρυφερή πλευρά της προσωπικότητάς σας, γνωρίζω πως πάντα παρουσιάζετε την πιο ευχάριστη πλευρά σας · γνωρίζω πως πάντα προσπαθείτε να φέρετε την αρμονία στις συγκεντρώσεις, ασφάλεια στα παιδιά σας, και γαλήνη σε σας τους ίδιους · γιατί γνωρίζετε πως έτσι πρέπει να είναι. Στις κοινωνικές εκδηλώσεις χαιρετήσατε τον καθένα όπως αρμόζει. Στα οικογενειακά γεύματα παίζατε με τα παιδιά. Στις γιορτές με τους φίλους, τους κάνατε να γελάσουν. Σε κάθε συγκέντρωση, σε κάθε εκδήλωση, σε κάθε γιορτή προσπαθήσατε να περάσετε τον χρόνο σας όσο το δυνατόν καλύτερα.

Γνωρίζω πως εσείς, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε, προσπαθήσατε να δώσετε όλη την αγάπη στα παιδιά σας, προσπαθήσατε να δώσετε όλη την τρυφερότητα στους συντρόφους σας, να είστε διαθέσιμοι στους συναδέλφους σας, να μοιράζεστε ό,τι έχετε στη διάθεσή σας, να περάσετε τις τελευταίες μέρες με τους γονείς σας · τα έχετε κάνει όλα και καθένα από αυτά, αν και γνωρίζω πως ποτέ δεν νιώσατε πως όλα αυτά ήταν αρκετά.

Και μεταξύ σας, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε, συζητήσατε για αθλητισμό · σας απασχόλησε η αιφνίδια κλιματική αλλαγή των τελευταίων 10 χρόνων · σας θλίβει η πείνα στον κόσμο · ασκήσατε κριτική στους πολιτικούς, αναθεματίσατε τους τρομοκράτες που αποσταθεροποιούν τις πόλεις μας. Τα κάνατε όλα αυτά ενώ περνούσατε το χρόνο σας με τα αγαπημένα σας πρόσωπα. Κι ύστερα απ' όλα αυτά, μόλις τελείωσε η βραδιά, επιστρέψατε σπίτι και δεν καταφέρατε να κοιμηθείτε · γιατί κάτι δεν πήγαινε καλά μέσα στο κεφάλι σας. Και θα πείτε πως η μεγαλύτερη ευτυχία της ζωής σας ήταν το ότι αποκτήσατε παιδιά · και θα πείτε πως ευτυχία είναι τα μικρά πράγματα στη ζωή: να μοιραστείτε ένα ωραίο δείπνο, να διαβάσετε ένα καλό βιβλίο, ο πρωινός καφές, μια βόλτα στο δάσος το σούρουπο, κάποιοι από σας θα πουν ακόμα πως δεν θα άλλαζαν τη ζωή τους για τίποτα στον κόσμο. Όλα αυτά τα λέτε, τα εκφράζετε και τα εξωτερικεύετε στους πέντε ανέμους για να νομιμοποιήσετε μια ζωή που τελειώνει. Και γνωρίζω πως μέσα στο μυαλό σας υπάρχει μια ανείπωτη αλήθεια, μια αλήθεια που η σκέψη της και μόνο σας τρομάζει: Γνωρίζετε, κατά βάθος, πως χάνετε τον καιρό σας.

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε, γευτήκατε τη ζωή: χαρήκατε μια εποχή τα νιάτα, μια εποχή τον έρωτα, χαρήκατε μια εποχή την περιπέτεια, μια εποχή τον στοχασμό, μια εποχή το την ερωτική συνεύρεση · κι όμως, κάποια στιγμή, σκεφτήκατε πως όλα αυτά δεν ήταν αρκετά. Σκεφτήκατε πως η ορμή της νιότης ήταν αστείρευτη, κι ανακαλύψατε πως η ορμή της νιότης σας εγκατέλειπε. Διαπιστώσατε πως το σώμα σας δεν αντιδρούσε όπως πριν. Γευτήκατε με το σώμα σας, αγγίζατε άλλα σώματα και σας άρεσε · ποθήσατε άλλα σώματα που ποτέ δεν καταφέρατε ν' αγγίζετε, κι αυτό σας κατάτρωγε για χρόνια. Ανακαλύψατε τι είναι η φιλία, γευτήκατε την αγάπη της φιλίας, κι επίσης προδώσατε, σας πρόδωσαν άτομα που δεν το περιμένατε.

Γνωρίζω πως μερικοί από εσάς, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε, ζήσατε ήδη τον θάνατο των γονιών σας, νιώσατε ήδη τι θα πει ο πόνος του θανάτου μιας αγαπημένης ύπαρξης · κάποιοι από εσάς χάσατε τους συντρόφους σας, κάποιοι από εσάς χάσατε ακόμα και κάποιο από τα παιδιά σας, κανένας από τους Θεούς που επινοήθηκαν στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν θα μπορέσει ποτέ να γιατρέψει τον πόνο του

θανάτου ενός παιδιού. Και ως προς αυτό σας καταλαβαίνω.

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε, γεννηθήκατε σε μια χώρα · και με την πάροδο του χρόνου είδατε αυτή τη χώρα να διαλύεται, πώς όλα αυτά που αρχικά αποτελούσαν μια σταθερή βάση για την ανθρώπινη υπόσταση, σιγά σιγά χάνονταν. Τότε, άρχισαν να εμφανίζονται παράξενα συναισθήματα στο μυαλό σας · κάποιιοι ρίζατε το φταίξιμο σ' αυτούς που είναι πιο φτωχοί από σας, κι άλλοι ρίζατε το φταίξιμο σ' αυτούς που είναι πιο πλούσιοι από σας. Και τώρα που ο χρόνος πέρασε τόσο γρήγορα, μέσα σας, γνωρίζετε πως κάπου σφάλλατε · σιωπηρά, γνωρίζετε πως κοροϊδεύατε τους εαυτούς σας, αλλά κατηγορούσατε άλλους για πολλά από τα δεινά σας. Κι εκεί αρχίζει το πιο διασκεδαστικό απ' όλα: πέσατε κατευθείαν στην παγίδα που σας είχα στήσει: σιωπηρά περιφρονείτε όσους είναι σαν εσάς, που είναι σαν να λέμε ότι: περιφρονείτε εσάς τους ίδιους. Και τώρα αναρωτιέστε τι σχέση έχει αυτό με μένα αφού εγώ ποτέ δεν έκανα κάτι. Κι εγώ απαντώ: αυτή είναι η απάντηση ποτέ δεν έκανες κάτι.

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε, εσείς είστε αυτοί που τραβήξατε τη σκανδάλη που πυροβολεί τον κόσμο, εσείς ευθύνεστε που οι Θεοί εξακολουθούν να υπάρχουν, γιατί ένα πράγμα θα σας πω: εσείς είστε ο κόσμος και η ιστορία του: είστε η ιστορία του κόσμου. Χωρίς εσάς τίποτα δεν θα είχε νόημα αφού είστε τα νούμερα των δημοσκοπήσεων, είστε οι αποδέκτες των προσφορών, είστε τα πολιτικά θύματα, είστε το ποσοστό των ανέργων, είστε η πελατεία των εταιρειών, είστε οι ψηφοφόροι της πολιτικής, είστε οι αποδέκτες των πρωτοσέλιδων, είστε οι οπαδοί των γηπέδων, είστε αυτοί που χορεύουν στις ντισκοτέκ, πίνουν στα μπαρ και σουλατσάρουν στις λεωφόρους · είστε σε τελική ανάλυση, οι δωσίλογοι. Και διαρκώς το εξωραϊζετε με ωραίες λέξεις, φράσεις που προσδίδουν ηρεμία, φιλειρηνικότητα: φτάσατε να εκστομίζετε «η ομορφιά του να ζεις τα μικρά πράγματα, η αξιοπρέπεια της εργασίας, η τύχη της ζωής, να περνάς το χρόνο με τους αγαπημένους σου» · λέξεις όπως ειρήνη, πολυπολιτισμικότητα κι ελευθερία» κι όλα αυτά ειπωμένα ασυνείδητα, για να νομιμοποιήσετε μια ζωή δολοφονική, μια ζωή δωσίλογη, μια γαμημένη ζωή, απλά μια ζωή ακόμα. Γιατί γνωρίζω, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, ότι τα βράδια ονειρεύεστε πως τα εγκαταλείπετε όλα, ονειρεύεστε πως ζείτε τη ζωή που ονειρεύεστε, αυτή που ελπίζατε κάποτε, ονειρεύεστε άλλα σώματα να σας συντροφεύουν στο κρεβάτι, σώματα πιο νέα, πιο έξυπνα, πιο δυνατά. Γιατί τα όνειρα δυναστεύουν τους ανθρώπους. Σιωπηρά, σιχαίνεστε τη δουλειά σας γιατί δεν είναι αυτό που πραγματικά θα θέλατε να κάνετε · περιμένατε περισσότερα από τον εαυτό σας. Σιωπηρά αναθεματίζετε το περιβάλλον σας, αναθεματίζετε τη χώρα σας γιατί δεν είναι η γη της επαγγελίας που προσδοκούσατε. Σιωπηρά απαρνιέστε τη μονογαμικότητά σας, σιχαίνεστε τα γερασμένα σώματά σας, σας βλέπετε γέρους. Κι όσο τα κάνετε όλα αυτά, ταξιδεύετε, γελάτε και μεθάτε. Όμως γνωρίζω πως κάποια βράδια που είστε ξαπλωμένοι στο κρεβάτι, μόνο κάποια σκόρπια βράδια -γιατί όλες αυτές οι ιδέες εισβάλλουν στο μυαλό μας μόνο κάποιες φορές- όταν επικρατεί σιωπή, όταν μένετε μόνοι, αρχίζετε να σκέφτεστε τον χαμένο χρόνο, τον χρόνο που σας απομένει, τον χρόνο που δεν θα μπορέσετε να αναπληρώσετε. Κι αυτό το συναίσθημα, όταν εμφανίζεται, ο φόβος που σας προκαλεί, σας παραλύει στο κρεβάτι.

Χωρίς να αμφισβητείτε, συνεχίσατε μια παράδοση, υπερασπιστήκατε κάποιες επίκτητες αξίες, τραγουδήσατε τραγούδια που επαναλαμβάνονται εδώ και αιώνες, κάποιες λέξεις που κανείς δεν γνωρίζει ποιος έπλασε, μιλήσατε τη γλώσσα που διδαχθήκατε, και με όλα αυτά, ο εγκέφαλός σας αφομοίωσε ένα σενάριο για τη ζωή: κι όλο αυτό το ονομάσατε πολιτισμό. Και το να το ασπάζεστε σας έκανε να αισθάνεστε πιο δυνατοί γιατί είχατε την αίσθηση πως ανήκετε σε μια

ομάδα, μια κοινότητα, γιατί σας νομιμοποιούσε ως κάποιους. Κι ούτε μια στιγμή δεν σταματήσατε για να σκεφτείτε πως κάνατε αυτό που ήταν αναμενόμενο από σας: να δουλεύετε, να γαμάτε και να πεθαίνετε. Κι ενδιάμεσα, να κάνετε παιδιά για να κάνουν το ίδιο με εσάς, κι σ' αυτό το λεπτό και ανεπαίσθητο ιδεολογικό κίνημα δώσατε ονόματα: παράδοση και πολιτισμό και ιστορία. Κι εντωμεταξύ, οι ζωές σας έφταναν στο τέλος τους, και ήταν αδύνατο να τις εξουσιάσετε, και το γνωρίζετε. Και για να μπορέσετε να το αποσιωπήσετε, εξωραΐσατε τις μέρες σας με πολλή δουλειά και λίγη ευτυχία.

Έχω να σας πω και κάτι τελευταίο, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, προσκεκλημένοι σε τούτο το δείπνο που απόψε μοιραζόμαστε, και να τα είχατε υπόψη όλα αυτά αρχικά, και να είχατε διστάσει όλες αυτές τις ιδέες πρωτού αρχίσετε να εργάζεστε, πρωτού αρχίσετε να ζείτε· ακόμα και να είχατε απόλυτη διαύγεια σκέψης και να θέλατε να προβλέψετε το χτύπημα που σας περίμενε, κανείς από εσάς, λέω, κανείς από εσάς δεν θα μπορούσε να είχε κάνει κάτι για να το αποτρέψει, γιατί αυτό είναι ένα από τα παράδοξα του κόσμου: ποτέ κανείς δεν ξεφεύγει από τη φρίκη που τον περιμένει, γιατί κανείς δεν μπορεί να σωθεί αυτός μόνο, αν δεν σωθούμε όλοι μαζί.

A PROJECT BY:

ARTEMIAEDE
juntos.mais fortes

PERGINE
SPETTACOLO
APERTO

L'LABORATO

teatro di@ars
LABORATO

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΤΡΑΣ
MUNICIPAL AND REGIONAL THEATRE OF PATRAS

ARTISTIC DIRECTION:

mala voadora

IN ASSOCIATION WITH:

ALCOBACA
El Algarín-Avair

Montijo
Câmara Municipal

COFINANCED BY:

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union